

rede afsluttede Raan og de derfor udstedte Papirer, der angaae meget betydelige Summer, saavidt muligt sikkes mod Rystelser, er det indlysende, at de nye Obligationer intet ville miste af den Tillid, hvortil deres egne Værdi giver dem Adkomst, og at denne vil vinde, saafremt Tidsforholdene, som Udvalget forudsætter, skulde lede til, at Fordringerne til de stillede Sikkerheder blivde stærkede. Udvalget finder derfor den foreslåede Forandring tilraadelig, om der i dets Midte end have været forskellige Meninger om dens Betimelighed og om de Garantier, hvoraf Forandringen maatte være at betinge.

Som en saadan nødvendig Garant er det blevet anseet, at den Afdeling, til hvilken Samansvaret skulde indskrænkes, erhoder et saadant Omfang, at det for Creditorerne kan frembyde et væsentligt Tillæg til den Betyrrelse, der ligger i de for hvert enkelt Raan stillede Pantter, og at paa den anden Side den Risiko, som for Debitorerne flyder af dette Ansvar, formindses ved at fordeles paa et større Antal. Den Grænse, der selvbestgjør disse tvende Diemed, formenes passende at kunne ansættes til mindst 3 Millioner Rigsdaler, hvilket saaledes vil finde Anvendelse baade paa de nuværende Interessenter i de bestaaende Foreninger, og paa de nye Serier, som for Fremtiden kunde komme til Afslutning. Fremdeles maa det, som ogsaa udtalt i Forslaget, ansees for rigtigt, at den ældre Serie vedbliver at hæfte for den nye, indtil denne har opnaaet en saadan Styrke, at den kan bære sig selv. Kun findes det rigtigt at ansætte denne Grænse til 1 Million Rigsdaler, saaledes som det oprindeligen blev bestemt ved Lov 20de Juni 1850, og ikke til $\frac{1}{2}$ Million, hvortil Fordringen ved Lov 21de November 1851 blev indskrænket, for at lette den første Dyrrettelse af disse dengang endnu nye Institutter.

Medundertegnede Wessely antager, at dette Samansvar bør vedblive, indtil den nye Serie har opnaaet Interessenter til Beløb af 3 Millioner Rigsdaler.

Forsaa vidt det endelig i de forskellige Statuter er forbeholdt Interessenterne, at lade deres Gjæld omskrive, naar den ved de aarlige

værende Afdrag er nedbragt til en vis Deel af dens oprindelige Beløb, da formenes denne Ret at burde bortfalde, naar en Serie afsluttes, da Afslutningens Diemed, at føre til en sikker og forud beregnelig Afvikling af det hele Forhold, ved en saadan Omfribning vilde hindres. Dog antager Udvalgets Fleertal, at denne Fordring kun kan gjøres med Hensyn til de Debitorer, som indtræde i Foreningen, efterat Serieinddelingen statutmæssigen er vedtaget, men ikke kan afstrækkes til dem, som i Hensyn til de gjældende Statuter alt have en contractmæssig Ret til at afgjøre deres Gjæld under de lempeligere Afbetalingsterminer, som følge af Omfribningen; men hvorvel Retsgrundene ikke strækker sig videre, formener Fleertallet tillige, at Undtagelsen af Hensigtsmæssigheds-Grunde, for ikke at vanskeliggjøre en klar Ordning og simpel Forvaltning, bør udvides til hele den første Serie, og saaledes kun bortfalde for alle de paafølgende. Det behøver formeentlig ikke særligen at bemærkes, at Interessenterne i de nye Serier ogsaa herefter ville kunne opnaa Omfribningens Fordel ved med deres Restgjæld at overgaae i den senere, ikke afsluttede Serie, og at en saadan Overgang kun kan finde Sted, efterat de have fuldstændigen afgjort deres hele Mellemværende med den ældre Serie, ved enten contant at indbetale Beløbet, eller til Casation at indlevere Obligationer (henhørende til denne Serie) for Restgjældens paalydende Sum.

Forslaget angaaer baade de nuværende Foreninger og dem, der fremtidig maatte oprettes; men Udvalget skal foreslaae at indskrænke det til de første. Udvalget er nemlig ved de Forhandlinger, det har havt om hele dette Forhold, kommet til den Overbeviisning, at det vil være rettest nu at ophæve den almindelige Bemyndigelse, som Loven 20de Juni 1850 har givet Regjeringen, saa at de deri ommeldte Begunstigelser for Fremtiden kun kunne tilstaaes nye Foreninger ved særlig Lov. Da nemlig de i Hensyn til hiin Lov alt oprettede Foreninger — hvad enten de benytte den nu foreslaaeede Afgang til en deelvis Afslutning gennem Serier, eller ikke — fremdeles ville staae aabne for alle Grundeiere, som maatte søge Raan, synes